

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobkyně: **Pratenorm s. r. o.**, IČO 28850700
sídlem Kaprova 42/14, Staré Město, 110 00 Praha 1
zastoupená Mgr. Michalem Štrofem, advokátem PPS advokáti s. r. o.
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
žalované: **Česká obchodní inspekce**, IČO 20869
sídlem Štěpánská 44, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2023, č. j. ČOI 56032/23/O100/Ber/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 1. 6. 2023 domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ředitele Inspektorátu České obchodní inspekce Královéhradeckého a Pardubického (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 11. 2022, č. j. ČOI 144719/22/2700. Tímto rozhodnutím byla žalobkyně shledána

vinnou přestupky podle zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“).

2. Přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se žalobkyně dopustila tím, že jako prodávající porušila povinnost stanovenou v § 4 odst. 4 ve spojení s § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, neboť v e-mailech zaslaných spotřebitelům Š. Š., J. H., J. K. a M. N. uvedla nepravdivou informaci ohledně vlivu odstoupení od smlouvy na nárok žalobkyně na požadovaný poplatek a tato informace mohla spotřebitele vést k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.
3. Přestupku podle § 24 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se žalobkyně dopustila tím, že jako prodávající porušila § 4 odst. 4 ve spojení s § 5a odst. 1 a 2 zákona o ochraně spotřebitele, neboť v e-mailech zaslaných spotřebitelům M. S. a M. N. uvedla nejednoznačnou informaci ohledně možnosti uplatnit námitky v soudním rozkazním řízení, a tato informace mohla ve spotřebiteli vzbudit dojem, že soud rozhodne spor až po uplatnění námitek spotřebitelem, platební rozkaz je však vydáván bez nařízení ústního jednání.
4. Přestupku podle § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele se žalobkyně dopustila tím, že nejméně od 25. 2. 2022 na internetových stránkách <https://www.avizo.cz/reality/> (kód zakázky 6336Scc) a na internetových stránkách <https://severo.moravskereality.cz/> (ID nemovitosti 6252Scc), a dále nejméně od 2. 5. 2022 na internetových stránkách <https://slevy-reality.cz/> (číslo nemovitosti 6867Scc) neinformovala spotřebitele u nabízených nemovitostí o ceně poskytované služby pro exekuční dražby – registračního poplatku ve výši 5 000 Kč. Spotřebitel tak nebyl seznámen s cenou služby před jednáním o koupi, tedy již v inzerátu na konkrétní nemovitost.
5. Přestupku podle § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele se žalobkyně dopustila dále tím, že nejméně od 25. 2. 2022 na internetových stránkách <https://reality.idnes.cz/reality/> (číslo zakázky IDNES-95574INS) a na internetových stránkách <https://www.vitio.cz/> (ID nemovitosti 97908INS), a dále nejméně od 2. 5. 2022 na internetových stránkách <https://slevy-reality.cz/> (číslo nemovitosti 87045INSx) neinformovala spotřebitele u nabízených nemovitostí o ceně poskytované služby pro insolvenční nemovitosti – registračního poplatku ve výši 6 000 Kč. Spotřebitel nebyl seznámen s cenou služby před jednáním o koupi, tedy již v inzerátu na konkrétní nemovitost.
6. Za spáchání uvedených přestupků byl žalobkyni uložen podle § 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s § 46 odst. 1 a § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, úhrnný správní trest pokuty ve výši 1 600 000 Kč a dále povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.
7. Napadeným rozhodnutím žalovaná částečně zrušila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v rozsahu přestupku popsaneho shora v bodě 3 a řízení v tomto rozsahu částečně zastavila. Současně změnila výrok o správním trestu tak, že snížila pokutu na částku 1 300 000 Kč. Ve zbylém rozsahu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

8. Ve skutkově souvisejících věcech již krajský soud rozhodoval v řízeních vedených pod sp. zn. 31 A 26/2021, 30 A 61/2021 a 31 A 7/2022.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

9. Žalobkyně se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí. Namítla, že žalovaná se řádně nevypořádala s navrženými důkazy ani argumenty žalobkyně. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Žalovaná dále nesprávně posoudila povinnost podle § 12 a § 4 odst. 4 ve spojení s § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Nevypořádala se s předloženými soudními rozhodnutími, které žalobkyni přiznávají nárok na registrační poplatek. Nepřihlédla k realizovaným změnám, o kterých byla žalovaná písemně informována 15. 11. 2019: úprava registrační cesty o informovanosti spotřebitele o ceně a popisu služby, zveřejnění ceníku, zveřejnění informace o ceníku přímo před registračním tlačítkem. Žalobkyně již měla cenu služby uvedenou přímo v realitní inzerci pod označením „registrační poplatek“. Registrační cestu nastavila dle pokynu žalované, žalovaná však následně neustále doplňovala své požadavky. Žalobkyně proto nevěděla, jaká kritéria musí splnit, aby požadavkům zákona dostála. Odkázala na rozsudek zdejšího krajského soudu ve věci vedené pod sp. zn. 31 A 26/2021, kde je uvedeno, že pokud by byla uvedena cena registrace již v samotné inzerci, bylo by toto dostačující. Toto žalobkyně již v roce 2019 splňovala, ze strany žalované to však nebylo dostačující, jak uvedla v dodatku k protokolu o kontrole ze dne 6. 11. 2019.
10. V této věci se jedná již o třetí správní trestání ze strany žalované totožné s předchozím. Žalobkyně nejprve shrnula okolnosti prvního řízení, které posuzoval krajský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 31 A 26/2021, a okolnosti druhého řízení, které posuzoval krajský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 31 A 7/2022.
11. Dále žalobkyně uvedla, že ve spolupráci s portálem *www.ceskereality.cz* již cca od léta 2021 uvádí u svých inzerátů upozorněním o tom, že dotaz je zdarma a zaslání dalších podkladů je podmíněno placenou registrací; doplněn je odkaz na podmínky. Nově je tedy zveřejnění informace o zpoplatnění služeb na základě aukčních podmínek jak v inzerci, tak v e-mailech. Nadto žalobkyně již v únoru 26. 2. 2020 žalobkyně upravila informační oznámení před samotnou registrací tak, že uvedla, že odesláním registrace souhlasí zákazník s aukčními podmínkami pro jednotlivé typy aukcí a služeb pro exekuční dražby a služeb pro insolvenční nemovitosti, spolu s informací o zpoplatnění registrace dle platných aukčních podmínek a ceníku. Žalobkyně namítla, že se řídila pro ni závaznými rozsudky Okresního soudu v Hradci Králové, ze kterých vyvozovala, že z pohledu informovanosti spotřebitele postupovala správně. Podle žalobkyně se Okresní soud v Hradci Králové zabýval jak § 12 zákona o ochraně spotřebitele, tak § 13 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách.
12. Žalobkyně se snažila provádět úpravy dle doporučení žalované. Problém tkví v tom, že tyto úpravy byly nejdříve ze strany žalované požadovány a navrhovány, ale po určitém čase byly tyto úpravy prohlášeny za nedostatečné a žalobkyni byly vytýkány coby porušení zákona. Zveřejnění ceníku na jeden proklik v horním menu aukčního portálu, zveřejnění informace o poplatku 5 000 Kč v realitní inzerci, zveřejnění ceníku přímo před samotnou registrací v textu před tlačítkem „registrovat se“, zveřejnění ceníku před smluvní dokumentací, zveřejnění informace ZPOPLATNĚNO před tlačítkem „registrovat se“, toto jsou vše úpravy realizované žalobkyní z popudu kontrol žalované.

13. Žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Namítla, že výroky rozhodnutí musí být přesné, jasné, srozumitelné a určité a odůvodnění by mělo obsahovat vždy vyličení podstaty věci a rozbor důkazů a ostatních podkladů rozhodnutí. Žalovaná však adekvátně nereagovala na připomínky a návrhy žalobkyně, na její vyjádření k podkladům rozhodnutí a řádně se nevypořádala s rozpory v jednotlivých důkazech, v odůvodnění nedostatečně popsala závěry o tom, které skutečnosti vzala za nepochybně zjištěné a jak posoudila právní význam těchto skutečností. Nedostatečně zdůvodnila použití ustanovení zákona, popsanych ve výroku. Z odůvodnění nelze seznat, jaké konkrétní skutečnosti a z jakých podkladů žalovaná zjistila, ani jakými úvahami se řídila při jejich hodnocení. Ve vztahu k podkladům rozhodnutí se žalovaná omezila na konstatování, že porušení povinností považuje za kontrolou dostatečně prokázané a protokolem o kontrole za dostatečně zadokumentované. To je však nedostačující.
14. Žalobkyně namítla, že za totožné jednání již byla shledána vinnou v rozhodnutí žalované ze dne 11. 2. 2022, č. j. ČOI 21477/22/O100/Ber/Št, a to za jeho dílčí útok. Dle názoru žalobkyně jedná o pokračující přestupek ve smyslu § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky a žalobkyně za toto jednání nemůže být opakovaně potrestána.
15. Sporné e-maily obsahují věcně správnou informaci, že ve smluvní dokumentaci (tj. ve sdělení před uzavřením smlouvy) byl učiněn souhlas se zasláním dokumentů před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy. Nejedná se o klamavou obchodní praktiku, ale o argumentaci postavenou na objektivně pravdivé skutečnosti, kterou žalobkyně použila pro účely hájení svých práv. Argumentaci, v níž je obhajováno právo na úhradu ceny za již poskytnutou službu, nelze dle názoru žalobkyně považovat za klamavou praktiku ve smyslu zákona o ochraně spotřebitele. Žalovaná vychází z nemístně rozšiřujícího výkladu § 1837 písm. a) občanského zákoníku, pokud dovozuje, že spotřebitel musí souhlas vyslovit samostatně. Žalobkyně obě podmínky stanovené v § 1837 písm. a) občanského zákoníku splnila. Pokud by v konkrétním jednotlivém případě zajistila souhlas některého spotřebitele v rozporu s § 1837 písm. a) občanského zákoníku, šlo by o pochybení v kontraktačním procesu s každým jednotlivým spotřebitelem. Toto pochybení by muselo být správním orgánem zkoumáno v každém jednotlivém případě a v případě zjištění pochybení by tomu musel odpovídat i popis skutku. Jednání uvedené v této části výroku napadeného rozhodnutí tak není přestupkem.
16. Názor žalované, že spotřebitelé nebyli řádně seznámeni s cenou služby, vychází z nesprávného posouzení toho, kdy a jakým způsobem má být informace poskytnuta. Podle žalované je účelem právní úpravy, aby spotřebiteli prezentovaná konečná cena byla doložitelná, resp. nezměnitelná. Žalovaná však nezohlednila, že jde o poskytování služeb prostřednictvím internetu, které má svá specifika. Žalovaná rovněž vychází z nesprávné premisy, že spotřebitelé musí vyplnit formulář umístěný u inzerované nemovitosti, aby měli možnost se seznámit s více informacemi o službě. Nejedná se ale o registrační formulář, který je spotřebitelem vyplňován v rámci samotné registrace na *www.s-drazby.cz*, nýbrž o předvyplněný kontaktní formulář, do něhož zájemce vyplní pouze svůj e-mail a telefon, čímž vyjádří svůj zájem o zaslání informací. Tyto kontaktní formuláře jsou obvyklé, nahrazují klasický kontakt prostřednictvím e-mailu a jejich smyslem je usnadnit zájemcům kontaktování inzerentů. V rámci tohoto kroku se neuzavírá žádná smlouva.
17. Žalobkyně také vznesla námitky k výši sankce. Žalovaná porušila základní principy při ukládání trestu, zejména princip individualizace trestu. Uložený trest je nepřiměřený

osobním a majetkovým poměrům žalobkyně a rozsahu jednání. Žalovaná měla učinit závěr, že finanční situace žalobkyně jí neumožňuje pokutu uhradit, a to ani ve splátkách. Uložená pokuta bude likvidační, což žalobkyně ve správním řízení tvrdila a doložila.

18. Žalovaná se řádně nevypořádala s důkazními návrhy, zejména se záznamy o datech registrace spotřebitelů, včetně IP adres a data jejich registrací (tento úkon žalobkyně považuje za datum učinění souhlasu). Žalovaná vykládá pojem „výslovný souhlas“ analogicky z Pravidel poskytování dodatečných plateb podle článku 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. 10. 2011, č. 2011/83/EU, o právech spotřebitelů, podle kterých by pojmy „výslovná žádost“, „výslovný souhlas“ měly být vykládány tak, že předpokládají pozitivní kroky ze strany spotřebitele, např. zaškrtnutí políčka na internetových stránkách. Žalovaná zde však vychází z dokumentu, který není právně závazný. Platí, že projev vůle může být vyjádřen i konkludentně, nejsou-li pochybnosti o tom, jakou vůli chtěl subjekt projevit. Podle žalobkyně se dá za výslovný souhlas požadovat právě samotný úkon registrace, tak jak tento úkon posuzují zejména odkazovaná rozhodnutí civilních soudů. Pokud se zákazník před provedením registrace seznámí s textem: *„Dovolujeme si Vás informovat o našich zásadách ochrany osobních údajů-zde. Odesláním registrace souhlasíte s aukčními podmínkami pro jednotlivé typy aukcí a služeb pro exekuční dražby a služeb pro insolvenční nemovitosti. Odesláním formuláře učiníte registraci, která je ZPOPLATNĚNA dle platných Aukčních podmínek a ceníku-zde a souhlasíte s těmito aukčními podmínkami a ceníkem pro jednotlivé typy aukcí, služeb pro exekuční dražby a služeb pro insolvenční nemovitosti.“* a provede úkon registrace, jde z jeho strany o pozitivní krok směřující ke svobodnému a jednoznačnému projevu vůle. Pokud tedy je tímto aktivním úkonem zákazníka uzavřen smluvní vztah, musí být též tento úkon považován za výslovný souhlas s akceptací předsmluvní a smluvní dokumentace. Žalobkyně tedy neporušila § 4 odst. 4 ve spojení s § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.
19. Pokud jde o závěr žalované, že realitní inzeráty žalobkyně vypadaly jako standardní nabídka na prodej nemovitostí, ač se o nabídky na prodej nemovitosti nejednalo, pak sama žalobkyně uvádí fakt, že se skutečnými prodávajícími nemovitostí nemá žádný vztah, ihned v rámci prvotního kontaktu se spotřebiteli přímo v inzerci. Je tedy jasné, že žalobkyně se nestaví do role prodejce, ale do role zpracovatele a zprostředkovatele veřejně dostupných informací, o čemž informuje v rámci prvotního kontaktu se spotřebiteli.
20. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že zájemci o službu od počátku věděli, že v případě zájmu o bližší informace poptávají placenou službu a mohli se rozhodnout, zda vstoupí se žalobkyní do jednání o koupi této služby či nikoli. Toto bylo splněno již prokazatelným upozorněním v prvotním textu realitní inzerce na to, že žalobkyně nepracuje pro vyhlašovatele dražby, popř. nepracuje v součinnosti s účastníky insolvenčního řízení. Tyto informace jsou uvedeny i v navazující emailové komunikaci, kde je jasná informace o tom, že žalobkyně poskytuje zájemcům zpoplatněné služby dle svých smluvních podmínek. Závěr žalované, že žalobkyně prodávala informace, které sama získala bezplatně, je zavádějící a svědčí o tom, že žalovaná nepochopila náročnost obou zpoplatněných služeb žalobkyně. Nejedná se pouze o získání informací, ale o zpracování těchto informací, jejich zveřejnění v rámci finančně nákladné realitní inzerce, aktualizace informací na denní bázi.

21. Nesprávný je závěr žalované, že již v rámci prvotní realitní inzerce dochází k aktivaci smluvního vztahu mezi zájemcem a žalobkyní. Realitní inzerce slouží pouze a jen k inzerování služeb žalobkyně prostřednictvím jednotlivých nemovitostí a jedná se o první kontakt s potenciálními zájemci, kteří ještě neznají popis a podmínky služeb žalobkyně. Potenciální klienti mají na výběr, zda žalobkyni budou kontaktovat prostřednictvím kontaktního formuláře či e-mailem. Pokud potenciální klient zvolí první nebo druhou kontaktní cestu, obdrží již zmiňovaný e-mail, který popisuje žalovaná, kde je transparentně zveřejněna informace o zpoplatněné službě; stále se však nejedná o aktivaci smluvního vztahu. Ta nastává až samotnou registrací na www.s-drazby.cz, jak tento proces přesně popisuje žalovaná v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně zde odkázala na zásady autonomie vůle, dodržování smluv a s nimi související judikaturu Ústavního soudu.
22. V **doplnění žaloby ze dne 29. 6. 2023** žalobkyně dále doplnila, že se žalovaná nedostatečně vypořádala s námitkou pokračujícího přestupku v případě jednání pod bodem I. části 1), resp. části 3) výroku napadeného rozhodnutí, neboť za dílčí útoky těchto jednání byla žalobkyně postižena již předchozími rozhodnutími žalované ze dne 11. 2. 2022, resp. 17. 6. 2021. Žalobkyně označila napadené rozhodnutí v této části za nepřezkoumatelné, když nelze seznat, jakými úvahami se žalovaná řídila při posouzení naplnění podmínek § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky. Tato otázka navíc nebyla ve správním řízení věcně zkoumána. Nesrozumitelný je závěr žalované, že považuje v této souvislosti za podstatný okamžik zahájení správního řízení, neboť to z právní úpravy nijak nevyplyvá. Žalované nic nebránilo v tom, aby řízení o přestupcích zahájené dříve spojil s řízením zahájeným později.
23. Žalobkyně zopakovala námitku nezákonnosti uložené sankce, kdy při rozhodování o její výši nepřihlédla žalovaná ke všem zákonným hlediskům a vliv jednotlivých kritérií na výši pokuty řádně nezdůvodnila a i v tomto rozsahu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Sama sankce je pak nepřiměřená a likvidační. Žalovaná bez zřejmého důvodu ani zde nezohlednila žalobkyní vznášená tvrzení a předkládané důkazy, které se týkaly aktuálního stavu (roku 2022). Žalovaná zohledňovala pouze výsledky roku 2021, který byl však na trhu zprostředkování prodeje nemovitostí rokem mimořádným. Žalovaná rezignovala na zjištění aktuálních majetkových poměrů žalobkyně.
24. Žalobkyně eventuálně navrhla postup podle § 78 odst. 2 s. ř. s., tj. moderaci uložené sankce.
25. V **replíce ze dne 1. 8. 2023** žalobkyně uvedla, že skutek týkající se sdělení, že případné odstoupení od smlouvy nemá vliv na nárok na poplatek, neboť byl dán souhlas se zasláním dokumentů před uplynutím ochranné lhůty, vůbec není přestupkem. Ve správním řízení nebylo vedeno vůbec žádné dokazování k tomu, zda a jak v rámci kontraktačního procesu jednotliví spotřebitelé vyjádřili svůj souhlas s uvedeným postupem.
26. Žalobkyně zopakovala svou argumentaci ohledně pokračujícího přestupku. Případná stručnost její námitky vznesené v tomto ohledu ve správním řízení nezbavovala žalovanou, aby se s otázkou pokračujícího přestupku řádně a *ex offio* vypořádala.

III. Shrnutí vyjádření žalované

27. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že pokud jde o kontrolu ukončenou dne 1. 10. 2019, zde skutečně došlo po opětovném posouzení shromážděných podkladů k přehodnocení původních závěrů uvedených v protokolu o kontrole, což vyústilo ve vyhotovení dodatku. Stále byl však posuzován skutkový stav zjištěný ke dni 30. 9. 2019. Postup žalované vůči žalobkyni reaguje na množství podnětů od spotřebitelů, které žalovaná dostává, nejedná se tedy o postup šikanózní. Požadavky žalované na žalobkyni nejsou nikterak složité ani nesplnitelné, jde jen o to, aby spotřebitelé před tím, než začnou poptávat službu poskytovanou žalobkyni, byli řádně seznámeni s cenou této služby. Postačovalo by včasné, stručné sdělení při prvotní nabídce, tedy v inzerátu na prodej nemovitostí, že poskytnutí dalších informací je zpoplatněno částkou v konkrétní výši. Informaci o ceně však spotřebitelé dostávali až po několika krocích komplikovaného systému odkazů a komunikace. Informace přitom musí být taková, aby spotřebiteli bylo zřejmé, co je zpoplatněno (zde poskytnutí podrobnějších informací o inzerované nemovitosti a způsobu prodeje) a jaká je cena služby (zde bez dalšího uváděná částka v realitním inzerátu v rubrice „provize“, z níž nebylo jasné, že se jedná o cenu za poskytnutí dalších informací).
28. K žalobkyní odkazovaným rozhodnutím soudů v občanskoprávních sporech žalovaná uvedla, že předmětem těchto sporů není dodržování veřejnoprávních norem. Soudy zde zkoumají, zda existovala platná smlouva a zda žalobkyni na jejím základě vznikl nárok na zaplacení žalované částky. Způsob, jakým spotřebitelé smlouvu uzavřeli, bude s velkou pravděpodobností zřídka předmětem přezkumu. Úspěch žalobkyně v některých občanskoprávních sporech tak neznamená, že žalobkyně postupovala v souladu s § 12 zákona o ochraně spotřebitele. Naopak desítky případů, kdy žalobkyně musí vymáhat úhradu za své služby soudní cestou, protože spotřebitelé nesouhlasí s tím, že si službu objednali, svědčí spíše o tom, že jejich předmluvní informovanost byla nedostatečná. Žalovaná rovněž odkázala na případy, kdy žalobkyně nebyla v občanskoprávních sporech úspěšná.
29. Není pravdou, že by žalobkyně provedla zásadní úpravy, které by napravily nevyhovující stav. Žalobkyně opakovaně argumentuje úpravami registračního formuláře, ale opomíjí, že spotřebitelé jsou oslovováni s nabídkou služeb prostřednictvím inzerátů na realitních serverech, následuje kontakt prostřednictvím e-mailu a k samotnému registračnímu formuláři se spotřebitelé dostanou nejdříve až ve třetím kroku, a aby se dozvěděli cenu služby, musí si rozkliknout další odkazy. Informaci o ceně je přitom vždy třeba přizpůsobit způsobu, jakým je činěna nabídka spotřebitelům.
30. Pokud jde o otázku porušení § 4 odst. 4 ve spojení s § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele (odstoupení od smlouvy nemá vliv na povinnost platit požadovaný poplatek), pak je třeba respektovat úpravu v § 1837 písm. a) občanského zákoníku. Aplikace této výjimky je podmíněna předchozím výslovným, informovaným souhlasem s plněním před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy. Vtělení tohoto souhlasu do textu obchodních podmínek nelze považovat za dostatečné, spotřebitel pak uděluje souhlas s textem obchodních podmínek jako celkem, nikoli výslovně s touto výjimkou z práva na odstoupení od smlouvy. Spotřebitel se udělením předmětného souhlasu vzdává jednoho ze stěžejních práv, a proto je zapotřebí, aby bylo zřejmé, že tak skutečně chce učinit a je si vědom následků. Pokud tedy žalobkyně v e-mailové komunikaci informovala spotřebitele, že odstoupení od smlouvy by nemělo vliv na požadovaný

poplatek za služby, jednalo se o nepravdivou informaci, neboť k výslovnému souhlasu s plněním před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy nedošlo.

31. Žalovaná se vyjádřila také k námitce žalobkyně, že vytýkané jednání bylo pokračováním přestupků, za které již byla sankcionována rozhodnutím ze dne 11. 2. 2022, č. j. ČOI 21477/22/O100/Ber/Št, a rozhodnutím ze dne 17. 6. 2021, č. j. ČOI 81831/21/O100/Ber/Št. Pokud jde o prvé rozhodnutí, řízení o přestupku bylo zahájeno 15. 9. 2021 doručením oznámení o zahájení řízení, tedy před tím, než byly spáchány přestupky v projednávané věci. I pokud by se tedy o pokračování jednalo, zahájením řízení došlo k oddělení jednoho pokračujícího přestupku od dalšího. Žalovaná však má za to, že se o pokračování nejedná, neboť by musely být kumulativně splněny podmínky uvedené v § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž naplnění kritéria jednotného záměru žalovaná v jednání žalobkyně nespatřuje. Totéž obdobně platí v případě druhého rozhodnutí, zde bylo řízení zahájeno 28. 2. 2020.
32. Pokud jde o námitky vznášené proti přestupkům spočívajícím v porušení § 12 zákona o ochraně spotřebitele, žalovaná odkázala na vzhled a obsah inzerátů, kde jsou vedeny informace o nemovitostech, informace o prodeji nemovitostí v dražbě a výzva ke kontaktování žalobkyně pro získání více informací. Nikde není zmíněno, že tyto další informace jsou poskytovány v rámci zpoplatněné služby. Po spotřebitelích nelze požadovat, aby z toho usoudili, že poskytnutí dalších informací je zpoplatněno. Spotřebitel musí být seznámen s cenou zboží před tím, než vstoupí do jednání o jeho koupi, zde tedy před tím, než začne u žalobkyně poptávat více informací dle výzvy v inzerátech, nikoli až v okamžiku uzavření smlouvy (registrace), a to navíc ještě pod odkazem se zavádějícím názvem „Aukční podmínky“, ačkoliv, jak uvedla žalobkyně, sama žádné aukce neorganizuje. Žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci, vedené pod sp. zn. 7 As 152/2014, z jehož závěrů vyplývá, že *povinnost prodávajícího řádně seznámit spotřebitele s konečnou cenou platí i v případě prodeje zboží v internetovém obchodě; ochrana § 12 zákona o ochraně spotřebitele je poskytována již v okamžiku prvotního kontaktu spotřebitele s nabídkou prodávajícího. Nelze akceptovat argumentaci, že spotřebitelé jsou informováni o ceně dříve, než učiní závaznou objednávku. Spotřebitel má právo být již od úvodní části webové prezentace seznámen se skutečnou, tj. konečnou cenou, kterou bude muset zaplatit. Nesmí být k zahájení objednávacího procesu lákán na základě ceny, za níž není možné zboží ve skutečnosti koupit.* Žalovaná považovala za prvotní kontakt s nabídkou žalobkyně právě inzeráty zveřejňované na realitních serverech.
33. Ve **vyjádření ze dne 17. 7. 2023** v reakci na doplnění žaloby žalovaná uvedla, že námitka pokračujícího přestupku byla žalobkyní vznesena stručně, aniž by rozvedla, v čem spatřuje naplnění znaků pokračujícího přestupku. Přestupky byly spáchány až poté, kdy pro přestupky, jejichž pokračování žalobkyně namítala, bylo zahájeno správní řízení, tedy i pokud by se hypoteticky jednalo o pokračování, oznámením zahájení řízení dochází k oddělení jednoho pokračujícího přestupku od dalšího. Námitku tedy již jen z tohoto důvodu nelze akceptovat. K další námitce žalovaná uvedla, že při ukládání sankce hodnotila všechna kritéria pro určení druhu a výše, zohlednila majetkové poměry žalobkyně (účetní závěrku za r. 2021) a přihlédla k tomu, že cena služby požadovaná žalobkyní po spotřebitelích byla z jejich pohledu vysokým výdajem.

IV. Jednání

34. Při jednání konaném dne 22. 2. 2024 zástupce žalobkyně poukázal na nedostatky zjišťování skutkového stavu ve vztahu k přestupku, jehož podstatou bylo nepravdivé informování o právu odstoupit od smlouvy. S těmito námitkami se žalovaná nevypořádala. Nadále dochází k jednomu přestupku a nemůže tak být za jednotlivé dílčí útoky ukládána samostatná sankce. Tímto způsobem jednotlivé pokuty v souhrnu působí likvidačně a překračují zákonnou sazbu. Žalobkyni již žalovaná uložila několik pokut za totožná jednání, které se staly v jiné dny. To však neznamená, že by nemělo jít o totožný přestupek. Nyní byla žalobkyni nepravomocně uložena za dané jednání nepravomocně další pokuta. Správní orgány se rovněž nezabývaly přiměřeností výše uložené pokuty. Pro případ, že by žalobkyně byla shledána vinnou, navrhla moderaci uložené sankce.
35. Žalovaná odkázala na obsah správního spisu a vyjádření. K otázce zjišťování kontraktačního procesu uvedla, že byl zdokumentován, včetně obchodních podmínek. Žalobkyně polemizovala především s tím, že udělení souhlasu je dostatečné v obchodních podmínkách. Argument týkající se kontraktačního procesu je uveden nově až v replice. Pokračování v přestupku nelze dovozovat poté, co je již řízení zahájeno. Současně nebyly naplněny znaky pokračujícího přestupku. Především jednání, jimiž došlo k porušení k § 12 zákona o cenách, nejsou shodná s jednáními v předchozích případech. Cílem žalované je, aby žalobkyně upustila od protiprávního jednání. To se bohužel nedaří, a proto je třeba její jednání opakovaně postihovat. Ekonomickou situaci posuzovala podle nejaktuálnějších podkladů, které měla v době rozhodování k dispozici.
36. Soud následně provedl důkaz následujícími listinami k prokázání majetkové situace žalobkyně a konstatoval jejich podstatný obsah. Jedná se o přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022, rozvahu a výkaz zisku a ztrát ke dni 31. 12. 2022 a vyrovnání přiznané daně ze dne 4. 7. 2023 ve výši 252 510 Kč. Závěrem strany setrvaly na svých dříve vznesených návrzích.

V. Posouzení věci krajským soudem

37. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
38. Žaloba není důvodná.
39. Předmětem sporu je v projednávané věci zejména otázka, zda žalobkyně porušila informační povinnost dle § 12 zákona o ochraně spotřebitele a neinformovala v souladu s cenovými předpisy o zpoplatnění služby poskytované na základě registrace na internetových stránkách *www.s-drazby.cz* a inzerované na webových stránkách vymezených v úvodu odůvodnění (část V.C). Soud se zabýval také tím, zda žalobkyně nezajistila výslovný souhlas spotřebitele s plněním před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy, zda jej následně věcně nesprávně informovala o této skutečnosti v e-mailové komunikaci, a dopustila se tak klamavého konání (V.D). V této souvislosti soud hodnotil, zda jednání, za která byla žalobkyně shledána vinnou, nepředstavují dílčí útoky pokračujícího přestupku, a to ve vztahu k jednáním, za která byla již dříve potrestána (V.B). V závěru poté soud posoudil postup správních orgánů při určování výše pokuty a návrh žalobkyně na moderaci (V.E).

40. Ve skutkově obdobných věcech týkajících se žalobkyně (tehdy vystupující pod názvem Centrum aukcí.cz s.r.o.) již krajský soud rozhodoval, a to v řízeních vedených pod sp. zn. 31 A 26/2021 a sp. zn. 31 A 7/2022. V těchto řízeních se soud zabýval totožným předmětem řízení, jak byl vymezen v předchozím odstavci, neboť rovněž posuzoval soulad informování spotřebitele o ceně nabízené služby s § 12 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s § 13 zákona o cenách, zda se žalobkyně dopustila klamavé obchodní praktiky tím, že nezajistila výslovný souhlas spotřebitele a následně jej věcně nesprávně informovala v e-mailové komunikaci. V obou řízeních soud potvrdil závěry žalované a shledal, že žalobkyně se uvedených protiprávních jednání dopustila. Žaloby proto zamítl.

V.A

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

41. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Žalobkyně namítla, že žalovaná se řádně nevypořádala s navrženými důkazními prostředky a s jejími argumenty.
42. Z judikatury vyplývá, že má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Je tomu tak proto, že jen prostřednictvím odůvodnění lze dovodit, z jakého skutkového stavu posuzující orgán vyšel a jak o něm uvažil (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76, ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015-45).
43. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán (resp. soud) podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Správní orgány a soudy současně nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (nález ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).
44. Vadami takového charakteru napadené rozhodnutí netrpí. Stejně jako v předchozích řízeních, také nyní žalobkyně do určité míry směřuje nesouhlas s právními závěry správního orgánu s nepřezkoumatelností jako takovou. To dle názoru soudu ostatně plyne i ze samotného rozsahu podání žalobkyně, která se detailně věnuje jednotlivým

aspektům správního řízení a odůvodnění rozhodnutí (včetně skutečností plynoucích z řízení o přestupcích, za které byla již dříve potrestána). Otázku, zda napadené rozhodnutí stojí na věcně správném odůvodnění, je třeba striktně oddělit od absence důvodů rozhodnutí či jeho absolutní nesrozumitelnosti jakožto vadu, které jsou způsobilé přivodit nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Soud má za to, že žalovaná se s námitkami žalobkyně vypořádala dostatečně. Rovněž neshledal, že by žalovaná opomněla vypořádat některý z navržených důkazů. Nutno podotknout, že žalobkyně neoznačila konkrétní důkaz, který žalovaný neměl provést, a její tvrzení je tak v této rovině značně obecné (a to navzdory celkovému rozsahu jednotlivých podání žalobkyně).

45. Rozhodnutí odvolacího orgánu a správního orgánu prvního stupně tvoří jeden celek (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2018, č. j. 7 As 276/2017–28). Žalovaná i správní orgán prvního stupně ve svých rozhodnutích srozumitelně vymezili, v čem spatřují protiprávní jednání žalobkyně a jak toto jednání naplnilo skutkové podstaty jednotlivých přestupků. Z obsahu odůvodnění jak napadeného rozhodnutí, tak prvostupňového rozhodnutí je jednoznačně zřejmá polemika žalované s námitkami žalobkyně a jejími tvrzeními, jimiž rozporovala protiprávnost svého jednání. Je tedy zdůvodněno, v čem žalovaná spatřovala porušení § 12 zákona o ochraně spotřebitele (seznámení s cenou služby) a § 4 odst. 4 ve spojení s § 5 odst. 1 téhož zákona (věcně nesprávná informace o právu odstoupit od smlouvy). Žalovaná současně vysvětlila, proč se nejedná o pokračování v přestupku, touto námitkou se řádně zabývala a reagovala také na námitky týkající se nepřezkoumatelnosti samotného výroku prvostupňového rozhodnutí. Za této situace nelze hodnotit napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelné ve smyslu výše shrnutých závěrů judikatury.

V.B

Pokračování v přestupku

46. Krajský soud se k námitce žalobkyně zabýval tím, zda jednání, které je předmětem tohoto řízení, není dílčím skutkem pokračujícího přestupku, za který byla žalobkyně již dříve potrestána.
47. Ačkoli žalobkyně považuje závěr žalované, proč se nejedná o pokračování v přestupku, za nesrozumitelný, krajský soud s tímto závěrem souhlasí a považuje jej za správný. Žalovaná žalobkyni uložila již dříve pokutu za jednání, která se skutečně ve svých znacích shodovala s jednáními, která jsou posuzována v nynější věci. Jedná se o rozhodnutí žalované ze dne 17. 6. 2021, č. j. ČOI 81831/21/O100/2700/Ber/Št (žalobu proti tomuto rozhodnutí krajský soud zamítl v řízení sp. zn. 31 A 26/2021) a o rozhodnutí žalované ze dne 11. 2. 2022, č. j. ČOI 21477/22/O100/Ber/Št (žalobu proti tomuto rozhodnutí krajský soud zamítl v řízení sp. zn. 31 A 7/2022).
48. Podle § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky *pokračováním v přestupku se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.*
49. Vymezení pokračování v přestupku je tedy stejné jako v příslušných trestněprávních předpisech (srov. § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník). Analogicky lze proto vycházet i z okamžiku, od kterého se jednání stává skutkem novým a nikoli pouhým

dílčím útokem pokračujícího přestupku (trestného činu). Podle § 12 odst. 11 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, *pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění (sic!), posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.*

50. Trestní řád výslovně předvídá jako rozhodný okamžik sdělení obvinění. Tentýž úkon je rozhodný rovněž v řízení o přestupku vedeném dle zákona o odpovědnosti za přestupky a je tak vymezen i v judikatuře Nejvyššího správního soudu. Podle rozsudku ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 As 49/2012-33, totiž platí, že „rozhodujícím okamžikem pro ukončení skutku v případě pokračování v přestupku, tedy mezníkem oddělujícím jeden pokračující přestupek od dalšího, je jakýkoliv úkon ze strany policejního orgánu nebo příslušného správního orgánu, který přestupek projednává, kterým je obviněný z daného přestupku zpraven o tom, že je důvodně podezřelý z jeho spáchání. K ukončení skutku proto dojde již v momentu, kdy s obviněným sepíší policisté oznámení přestupku (viz analogicky § 12 odst. 11 trestního řádu).“
51. Oznámení o zahájení řízení ve věci č. j. ČOI 21477/22/O100/Ber/Št bylo žalobkyni doručeno dne 15. 9. 2021. Tímto dnem bylo žalobkyni sděleno obvinění ohledně daných skutků a došlo současně k jejich ukončení z pohledu možného posouzení jakožto pokračujícího přestupku. Přestupky, z nichž žalovaná uznala žalobkyni vinnou v napadeném rozhodnutí, byly všechny spáchány jednáním následujícím po okamžiku sdělení obvinění. K jednání, jímž žalobkyně podle žalované naplnila znaky skutkové podstaty přestupku dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele (viz bod 2 odůvodnění rozsudku), došlo nejdříve dne 6. 10. 2021. Počátek jednání ve vztahu k přestupkům dle § 24 odst. 7 písm. k) poté žalovaná vymezila ke dni 25. 2. 2022, resp. 2. 5. 2022. Přestože by tedy přestupky žalobkyně, za které je nyní trestána, mohly eventuálně naplňovat znaky pokračování v přestupku, úkonem, jehož obsahem bylo sdělení obvinění žalobkyni, došlo k ukončení skutků a od tohoto okamžiku je třeba nahlížet na nyní posuzovaná jednání jako na nový skutek.
52. Žalobkyně se také domáhala společného řízení. K tomu soud s odkazem na předchozí odstavce doplňuje, že společné řízení nelze konat o přestupcích, které byly spáchány po zahájení řízení o jiném přestupku (§ 88 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky). V nyní projednávané věci proto žalovaná nebyla oprávněna vést společné řízení o dřívějších přestupcích a o přestupcích nyní posuzovaných. Námitku soud shledal nedůvodnou.

V.C

K porušení povinnosti dle § 12 zákona o ochraně spotřebitele a § 13 zákona o cenách

53. Podle § 12 zákona o ochraně spotřebitele *je prodávající povinen informovat v souladu s cenovými předpisy a přímo použitelným předpisem Evropských společenství spotřebitele o ceně prodáváných výrobků nebo poskytovaných služeb zřetelným označením výrobku cenou nebo informací o ceně výrobků či služeb jinak vhodně zpřístupnit.*
54. Podle § 13 odst. 2 zákona o cenách *je prodávající povinen při nabídce a prodeji zboží poskytnout informaci spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před jednáním o koupi zboží, pokud tento zákon nestanoví jinak.*
55. Podle § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele *se prodávající dopustí přestupku tím, že informaci o ceně poskytuje v rozporu s § 12 téhož zákona.*

56. Spornou otázkou je, zda žalobkyně informovala spotřebitele o ceně poskytované služby pro insolvenční nemovitosti, resp. exekuční dražby. Podstatou služby je poskytnutí informací o příslušné nemovitosti, a to zasláním dražební vyhlášky a znaleckého ocenění. Žalobkyně podle názoru žalovaného spáchala porušením v této části uvedených povinností dva přestupky podle § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele, a to následujícími skutky:

- a) v blíže nezjištěné době, minimálně dne 25. 2. 2022, na internetových stránkách <https://www.avizo.cz/reality/> (kód zakázky 6336Scc) a na internetových stránkách <https://severo.moravskereality.cz/> (ID nemovitosti 6252Scc), a dále v blíže nezjištěné době, minimálně dne 2. 5. 2022, na internetových stránkách <https://slevy-reality.cz/> (číslo nemovitosti 6867Scc) **neinformovala spotřebitele u společností nabízených nemovitostí v souladu s cenovými předpisy o ceně poskytované služby pro exekuční dražby – „registrační poplatek pro zajištění informací ke klientem poptávané dražbě, e-mailová podpora“ ve výši 5 000 Kč, neboť cena této služby nebyla v inzerátech uvedena.** Ve všech inzerátech bylo uvedeno, že pro více informací je třeba kontaktovat prodejce, tj. Centrum aukcí.cz s.r.o., prostřednictvím níže uvedeného formuláře nebo na e-mail. Po odeslání dotazu k nabízeným nemovitostem přišla na zadaný e-mail shodná zpráva z adresy info@s-drazby.cz o potřebnosti registrace pro získání informací k vybrané nemovitosti. V této zprávě bylo v jednom z odstavců textu uvedeno: „*Vše v rámci naší zpoplatněné služby, která Vám poskytujeme dle aktuálních Aukčních podmínek služby pro exekuční dražby.*“ Po kliknutí na odkaz v zaslané e-mailové zprávě byl spotřebitel přesměrován na internetové stránky <https://www.s-drazby.cz/>, konkrétně na <https://www.s-drazby.cz/registrace.html>, kde probíhá registrace (vyplňování údajů do registračního formuláře). Před kliknutím na tlačítko „Registrovat se“ je spotřebiteli mj. sdělena informace: „*Odesláním formuláře učiníte registraci, která je ZPOPLATNĚNA dle platných Aukčních podmínek a ceníku-zde a souhlasíte s těmito aukčními podmínkami a ceníkem pro jednotlivé typy aukcí, služeb pro exekuční dražby a služeb pro insolvenční nemovitosti.*“.
- b) v blíže nezjištěné době, minimálně dne 25. 2. 2022, na internetových stránkách <https://reality.idnes.cz/> (kód zakázky IDNES-955774INS) a internetových stránkách <https://www.vitio.cz/> (ID nemovitosti 97908INS), a dále v blíže nezjištěné době, minimálně dne 2. 5. 2022, na internetových stránkách <https://slevy-reality.cz/> (číslo nemovitosti 87045INSx) **neinformovala spotřebitele u jí nabízených nemovitostí v souladu s cenovými předpisy o ceně poskytované služby pro insolvenční nemovitosti – „registrační poplatek poskytnutí služeb v rámci zajištění obstarání příležitosti nabytí vlastnického práva k nemovitostem z insolvenčního řízení“ ve výši 6 000 Kč, neboť cena této služby nebyla v inzerátech uvedena.** Ve všech těchto inzerátech bylo v textu shodně uvedeno, že pro více informací je třeba kontaktovat prodejce, tj. Centrum aukcí.cz s.r.o., prostřednictvím níže uvedeného formuláře nebo na e-mail. Po odeslání dotazu k nabízeným nemovitostem přišla na zadaný e-mail shodná zpráva z adresy info@s-drazby.cz o potřebnosti registrace pro získání informací k vybrané nemovitosti. V této zprávě bylo uvedeno: „*Vše v rámci naší zpoplatněné služby, kterou Vám poskytujeme dle aktuálních Aukčních podmínek služby pro insolvenční nemovitosti.*“ Po kliknutí na odkaz v zaslané e-mailové zprávě od obviněné byl spotřebitel přesměrován na internetové stránky <https://www.s-drazby.cz/registrace.html>, kde probíhá registrace (vyplňování údajů do registračního formuláře). Před kliknutím na tlačítko „Registrovat se“ je spotřebiteli mj. sdělena informace: „*Odesláním formuláře učiníte registraci, která je ZPOPLATNĚNA*“.

dle platných Aukčních podmínek a ceníku zde a souhlasíte s těmito aukčními podmínkami a ceníkem pro jednotlivé typy aukcí, služeb pro exekuční dražby a služeb pro insolvenční nemovitosti.“

57. Soud neshledal v nynější věci žádný důvod, pro který by se měl odchýlit od závěrů v již dříve projednaných věcech, a má ve shodě se správními orgány za to, že způsob, jakým žalobkyně poskytovala informaci o tom, že je určitá registrace (resp. na ni navazující služba) zpoplatněna, není v souladu s citovanou právní úpravou. Správní orgány správně poukázaly na skutečnost, že spotřebitel se na internetové stránky *www.s-drazby.cz* dostává přes standardně vypadající inzerát na konkrétním realitním serveru. Před tím, než se spotřebitel přes jednotlivé kroky dostal k vyplnění registračního formuláře, u kterého žalobkyně avizovala zpoplatnění služby (nikoli však její konečnou výši), nebyl informován o tom, že by měl interakcí se realitní inzercí přistoupit k jednání o objednání zpoplatněné služby. V inzerátu totiž nebyla obsažena informace o ceně žalobkyní poskytované služby, že službu zamýšlí poskytnout. Informaci o ceně žalobkyně neuvedla ani v následné e-mailové komunikaci vzešlé z vyplnění kontaktního formuláře na realitním serveru. První příležitost pro spotřebitele, jak se může seznámit s cenou, nastává až ve třetím kroku (po přesměrování na stránky žalobkyně pomocí odkazu v e-mailu). Spotřebitel však informaci o zpoplatnění služby zjistil v úplném závěru registračního formuláře, tedy poté, co již vyplnil veškeré kontaktní údaje. Nadále platí, že také v tomto kroku chyběla informace o konečné ceně služby, kterou spotřebitel pomocí registrace závazně objednával. To soud hodnotí jako závažné pochybení.
58. Má-li prvotní inzerce žalobkyně za cíl poskytnutí služeb týkajících se inzerované nemovitosti, je na prvotní kontakt spotřebitele s takovým inzerátem třeba nahlížet jako na přistoupení k jednání o objednání zpoplatněné služby. V takovém případě musí být spotřebiteli zpřístupněna a sdělena informace o konečné ceně služby, a to bez dalšího. Pokud jde žalobcem předestřené srovnání s reklamou, žalovaný jeho nepřítomnost vyložil na straně 11 napadeného rozhodnutí, a soud se s jeho závěry v této části plně ztotožňuje, neboť je třeba rozlišit „pouhou“ reklamu od jednání o koupi.
59. Cena služby nebyla uvedena v inzerátu na realitním serveru ani v e-mailu, který žalobkyně následně zasílala spotřebiteli, pokud na inzerát reagoval. Informace o zpoplatnění je uvedena až v závěru registračního formuláře, přičemž platí, že informaci o ceně služby ani v této fázi žalobkyně neuvedla. Takto nastavený proces oslovení spotřebitelů, který se vymyká běžné nabídce produktů v prostředí internetu, nelze z pohledu ochrany spotřebitele akceptovat. Průměrný spotřebitel neočekává, že za registraci zaplatí, nebyl-li o tom jakkoli informován při prvotních dvou „kontaktech“ s nabídkou žalobce, neboť žalobkyní nastavený proces neumožňuje učinit si jednoznačný a ničím nezastřený úsudek, že spotřebitel vstupuje do jednání o koupi služby. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani dostupnost ceníku v horní liště webové stránky, neboť spotřebitel již v této fázi nutně nepředpokládá, že objednával placenou službu. Očekávání ve vztahu k jakékoliv platbě se zásadně snižují s dalšími na sebe navazujícími kroky, kterými žalobce vyvolává ve spotřebiteli dojem, že se nejedná o zpoplatněnou službu, a to jednoduše tím, že informaci o zpoplatnění nikde neuvádí. Po spotřebiteli v takovém případě nelze požadovat, aby racionálně a důvodně očekával, že projevuje zájem o placenou službu, natož aby očekával, že za registraci zaplatí částku 5 000 Kč, resp. 6 000 Kč.

60. Proces, který žalobkyně nastavila, tak nejenže neposkytuje do posledního kroku (do potvrzení registrace) informaci o konečné ceně, ale spotřebitele v úvodních dvou krocích naopak vede k důvodnému předpokladu, že nečiní objednávku placené služby. Není proto podstatné izolované uvedení ceníku v horní liště webové stránky *www.s-drazby.cz* a slova „ZPOPLATNĚNA“ v závěru registrace, pakliže celkový sled kroků, cesta na tyto webové stránky a celkové vyznění prvotní komunikace žalobkyně vůči spotřebitelům neumožňují učinit si důvodný úsudek o zpoplatnění a ceně poptávané služby. Nejedná se tedy o předání informací spotřebiteli jasným a srozumitelným způsobem (čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice o právech spotřebitelů a § 1811 občanského zákoníku).
61. Z inzerátů na realitních serverech nevyplývá, že by si spotřebitel vybíral, zda a jakou službu zvolí. Spotřebitel má možnost pouze „kontaktovat makléře“, jímž je žalobkyně, přičemž tento prvotní kontakt postupně vede až k placené registraci. Stejně tak jako žalobkyně informovala o původu informací o nemovitosti v popisné části inzerátu, může naprosto transparentně a explicitně uvádět skutečnou povahu poskytované služby, především včetně konečného vyčíslení ceny.
62. Pokud má žalobkyně záměr podnikat v této oblasti a nabízet své služby spotřebitelům, je na ní jako na podnikateli, aby zajistila dostatečné informování v souladu s příslušnými právními předpisy. Žalobkyně byla povinna při nabídce a prodeji zboží poskytnout informaci spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před jednáním o koupi. Ze stavu internetových stránek, e-mailové komunikace a inzerátů na realitních serverech je nicméně zřejmé, že taková informace zde kompletně absentuje.
63. Spotřebitel se podle české právní úpravy a evropského práva považuje za smluvní stranu, která je zvláště chráněna. Nyní posuzovaný skutek se týká ochrany spotřebitele v oblasti poskytování služeb, konkrétně problematiky řádného informování spotřebitele o ceně nabízené služby. Podle konstantní judikatury nelze po spotřebiteli spravedlivě požadovat, aby u každého výrobku či služby zkoumal, zda uvedená cena je cenou konečnou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2006, č. j. 3 As 37/2005 - 59). Ačkoliv v uvedeném rozsudku soud posuzoval skutkově odlišnou věc, je patrné, že informování o ceně je posuzováno spíše přísně a je kladen důraz na transparentní, kompletní a jednoznačné sdělení prodávajícího. V jiném rozsudku soud konstatoval, že informace o ceně musí být spotřebiteli přístupné okamžitě bez toho, že by byl nucen činit jakýkoliv úkon směřující k jejímu zjištění (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2006, č. j. 11 Ca 203/2005 - 30). Přestože tento závěr soud uvedl ve vztahu ke zboží vystavenému v lékárně, neexistuje dle soudu žádný zásadní důvod, proč by tento závěr nebylo možné vztáhnout i na informaci o ceně služby, a to zvláště v prostředí internetu při uzavírání distančních smluv.
64. K ochraně spotřebitele dle § 12 zákona o ochraně spotřebitele se vyjádřil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 2. 2015, č. j. 7 As 152/2014 - 28. Konstatoval, že „[...] *že ochrana podle ust. § 12 zákona o ochraně spotřebitele je spotřebiteli poskytována již v okamžiku jeho prvního kontaktu s nabídkou prodávajícího (sic!), neboť cena je výchozí a určující informací, jež dále determinuje postup spotřebitele při výběru zboží.*“ Není tedy pochyb o způsobu, jímž je třeba nahlížet na posuzovanou povinnost prodávajícího i v nyní projednávané věci.
65. Tato povinnost nachází svůj odraz rovněž v právní úpravě ochrany spotřebitele na úrovni evropského práva. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne

25. 10. 2011, o právech spotřebitelů (dále jen „směrnice o právech spotřebitelů“), stanoví v článku 6 informační povinnost prodávajících v případě smluv uzavíraných na dálku a mimo obchodní prostory. Prodávající je dle tohoto ustanovení povinen před tím, než je spotřebitel vázán smlouvou uzavřenou na dálku či odpovídající smluvní nabídkou, poskytnout spotřebiteli jasným a srozumitelným způsobem celkovou cenu včetně daní, nebo pokud z povahy zboží či služby vyplývá, že cenu nelze rozumně stanovit předem, způsob jejího výpočtu a případně i veškeré další poplatky (čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice o právech spotřebitelů). Postup, jaký zvolila žalobkyně, neposkytoval spotřebiteli žádnou informaci o výsledné ceně v prvních dvou krocích objednávkového procesu, a neobsahoval ji ani v posledním kroku. Nepochybně jej proto nelze považovat za jasný a srozumitelný, jestliže spotřebitel v okamžiku prvního kontaktu s nabídkou ani v okamžiku registrace neměl informaci o tom, že projevuje zájem o placenou službu, resp. kolik za tuto službu zaplatí.

66. Na tomto závěru nemohou nic změnit ani žalobkyní citované rozsudky okresních soudů. Ačkoliv žalobkyně tvrdí, že tato pravomocná rozhodnutí hovoří v její prospěch, opomíjí skutečnost, že soudy neposuzovaly otázku, zda žalobkyně splnila své veřejnoprávní povinnosti vůči spotřebiteli. Nijak nehodnotily, zda žalobkyně informovala spotřebitele o placené službě v souladu s veřejnoprávními právními předpisy, jak to provedly správní orgány a nyní i soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.
67. Žalobkyně také nyní poukazuje na okolnosti, které provázely kontroly, které byly předmětem řízení vedeného pod sp. zn. 31 A 26/2021. Soud stručně konstatuje závěr učiněný v předchozím řízení, tedy že tyto skutečnosti nemohly vést k liberaci žalobkyně. V rozsudku č. j. 31 A 26/2021-176, soud podrobně vyložil důvody, pro které k tomuto závěru dospěl, a plně na ně odkazuje i ve vztahu k námitkám uplatněným v této věci. V nynější věci však tyto námitky nemohou již být relevantní.

V.D

Porušení § 4 odst. 4 ve spojení s § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele (klamavé konání)

68. Podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele se *obchodní praktika považuje za klamavou, pokud obsahuje věcně nesprávnou informaci a je tedy nepravdivá, což vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.*
69. Podle § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele *užívání nekalé obchodní praktiky před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí se zakazuje.*
70. Podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele *výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel se dopustí přestupku tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.*
71. Nekalé obchodní praktiky v podobě klamavého konání se měla žalobkyně dopustit tím, že v komunikaci se spotřebiteli uvedla, že *„Případné odstoupení od smlouvy by nemělo mít vliv, dle našeho názoru, na nárok na požadovaný poplatek, jelikož ve smluvní dokumentaci jste odsouhlasil jako klient skutečnost, že žádáte o zaslání dokumentů před uplynutím ochranné lhůty.“* Podle žalovaného však spotřebitel neposkytl výslovný souhlas předpokládaný v § 1837 písm. a) občanského zákoníku. Souhlas byl uveden (předformulován) pouze v dokumentech *Sdělení před uzavřením smlouvy* a *Smlouva o poskytnutí služeb v rámci exekuční dražby/v rámci insolvenčních nemoovitostí*. Ty byly sice spotřebiteli přístupné před uzavřením smlouvy jako součást aukčních podmínek, ale

jejich znění spotřebitel v rámci registrace výslovně neodsouhlasil. Jde tedy o věcně nesprávnou a nepravdivou informaci, která mohla spotřebitele vést k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.

72. Žalobkyně namítla, že za výslovný souhlas lze považovat samotný úkon registrace. Souhlasem se rozumí jakýkoliv svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle. Registrace podle ní tedy představuje projev vůle, který vyžaduje pozitivní kroky ze strany spotřebitele – vyplnění registračních údajů a provedení registrace.
73. Pro účely posouzení tohoto přestupku se soud zabýval nejprve tím, zda žalobkyně vyžádala od spotřebitele souhlas s poskytnutím plnění před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy v souladu s příslušnou právní úpravou. Od posouzení této otázky se totiž odvíjí i následné hodnocení skutku – věcná správnost či nesprávnost sdělení v e-mailové komunikaci se spotřebiteli, jak jej soud popsal výše.
74. Podle § 1837 písm. a) občanského zákoníku *spotřebitel nemůže odstoupit od smlouvy o poskytování služeb, jestliže byly v plném rozsahu poskytnuty; v případě plnění za úplatu, pouze pokud započalo s předchozím výslovným souhlasem spotřebitele před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy a podnikatel před uzavřením smlouvy poučil spotřebitele, že poskytnutím plnění zaniká právo odstoupit od smlouvy*. Obdobně též článek 16 písm. a) směrnice o právech spotřebitelů.
75. V případě plnění za úplatu tedy zákon předpokládá výslovný souhlas spotřebitele, má-li dojít k poskytnutí plnění ještě před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy.
76. Žalovaná i nyní vycházela při výkladu pojmu „výslovný souhlas“ z *Pokynů k výkladu a uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU o právech spotřebitelů* („výkladové pokyny“). Podle výkladových pokynů by měl být pojem „výslovný souhlas“ vykládán tak, že předpokládá pozitivní kroky ze strany spotřebitele. Jako příklad se uvádí zaškrtnutí políčka na internetových stránkách. Naopak použití předem zaškrtnutého políčka nebo ustanovení ve všeobecných obchodních podmínkách by pravděpodobně tyto požadavky splňovat nemělo.
77. K tomu soud podotýká, že ačkoliv se jedná o dokument, který není právně závazný, nelze jeho význam opomenout. Výkladový pokyn vydaný Evropskou komisí poskytuje důležité informace o smyslu a účelu právní úpravy z pohledu navrhovatele příslušné právní úpravy, a plní tedy obdobnou úlohu jako důvodová zpráva k návrhu zákona v rámci vnitrostátního legislativního procesu. Přestože tedy nejde o závazný právní předpis, plní důležitou roli, je-li třeba užít teleologického a historického výkladu práva. Pro příkladné užití výkladových pokynů soud odkazuje například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52. V tomto rozsudku soud podpůrně použil výkladové pokyny, stejně jako to učinil žalovaný v posuzované věci. Obzvláště v situaci, kdy právní předpis neobsahuje konkrétní definici pojmu „výslovný souhlas“, považuje soud použití výkladových pokynů za účelné, a to bez ohledu na jejich právní nezávaznost.
78. Podle čl. 6 odst. 1 písm. k) směrnice o právech spotřebitelů před uzavřením smlouvy na dálku poskytne obchodník *jasným a srozumitelným způsobem* informace mimo jiné o tom, za jakých okolností ztrácí své právo odstoupit od smlouvy (obdobně též dle § 1811 odst. 1, odst. 2 písm. g) občanského zákoníku). Toto ustanovení má zajistit, aby spotřebiteli byly před uzavřením smlouvy sděleny jak informace, které se týkají smluvních podmínek

a důsledků uzavření smlouvy, umožňující spotřebiteli rozhodnout se, zda s obchodníkem smlouvu uzavře, tak informace nezbytné pro řádné plnění této smlouvy, a především pro výkon jeho práv (rozsudek ze dne 21. října 2020, *Möbel Kraft*, C-529/19, bod 26 a citovaná judikatura).

79. Podle Ústavního soudu je jedním z projevů zásady poctivosti (§ 6 občanského zákoníku) mimo jiné to, že smluvní ujednání ve spotřebitelských smlouvách musí mít dostatečnou velikost písma, nesmějí být výrazně menší než okolní text a nesmějí být umístěna v oddílech, které vzbuzují dojem nepodstatného charakteru. K tomu Ústavní soud konstatoval, že *„obchodní podmínky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složité formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (...)“* (náleze ze dne 11. 11. 2013, sp. zn. I. ÚS 3512/11).
80. Právní úprava tedy vyžaduje, aby sdělení podnikatel činil jasným a srozumitelným způsobem. Nad rámec toho však vyžaduje, aby se tak stalo v případě ztráty práva na odstoupení od smlouvy s „výslovným souhlasem“. Z toho nelze než dovodit, že zákon vyžaduje vyšší kvalitu informace ze strany podnikatele, než je tomu u běžných ujednání ve spotřebitelských smlouvách, a současně k tomu stanoví požadavek určité formy souhlasu ze strany spotřebitele.
81. Dobrovolné vzdání se práva odstoupit od smlouvy po poskytnutí plnění představuje atypické ujednání. Tímto ujednáním spotřebitel ztrácí jedno z nejdůležitějších práv, které mu ze závazků ze smluv uzavíraných na dálku plyne. Lze důvodně předpokládat, že průměrný spotřebitel si je vědom svého práva odstoupit od smlouvy v příslušné lhůtě a předpokládá, že toto právo má. Po spotřebiteli nicméně nelze vyžadovat, aby v případě plnění ve formě služby předpokládal, že uskutečněním plnění před uplynutím lhůty o toto základní právo přichází. Aby spotřebitel o této skutečnosti získal dostatečné povědomí a bral ji v potaz při svém obchodním rozhodnutí, právní předpisy stanoví formu „výslovného souhlasu“. Soud tedy považuje plně v souladu se smyslem a účelem příslušné právní úpravy, aby takový souhlas spotřebitel dal ve formě vyšší kvality, než jen pouhým odsouhlasením aukčních podmínek, které obsahují odkaz na dokumenty, v nichž lze teprve nalézt poučení o ztrátě tohoto práva.
82. Žalobkyně informovala o ztrátě práva tím způsobem, že před učiněním registrace spotřebitele odkazovala na aukční podmínky. V nich bylo možné nalézt odkazy na dokumenty s názvem *Sdělení před uzavřením smlouvy* a *Smlouva o poskytnutí služeb*. Teprve tyto dokumenty obsahovaly formulaci, že *„[z]ájemce souhlasí s poskytnutím plnění před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy (...) Bere na vědomí sdělení, že po odeslání dražební vyhlášky a znaleckého ocenění k příslušné exekuční dražbě (zahájení plnění) nemá právo od smlouvy odstoupit.“* Citované sdělení žalobkyně uvedla v obou dokumentech v delším souvislém odstavci textu, z něhož neplynulo, že by měl obsahovat takto významné ujednání. Nelze rovněž odhlédnout od toho, že jak k předsmluvnímu sdělení, tak ke smlouvě se spotřebitel musel dostat přes několik kroků.
83. Soud považuje vtělení informace o poskytnutí souhlas do textu aukčních podmínek za nedostatečné, neboť právní úprava vyžaduje, aby byla informace poskytnuta jasným

a srozumitelným způsobem a ze strany spotřebitele schválena „výslovným souhlasem“. Spotřebitel v tomto případě neměl žádný prostor souhlas poskytnout, přičemž samotné ujednání bylo skryto v obsáhlém odstavci textu. Jednotlivé kroky neobsahovaly byť jen náznak toho, že by v nich mělo dojít ke ztrátě práva na odstoupení od smlouvy.

84. Lze tedy shrnout, že výslovný souhlas nebyl od spotřebitelů získán způsobem předvídaným zákonem. Žalobkyně se v tomto dílčím kroku dopustila klamavého opomenutí ve smyslu § 5a odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele. Podle tohoto ustanovení se za klamavé opomenutí považuje mimo jiné to, pokud prodávající zatají nebo poskytne nejasným, nesrozumitelným nebo nejednoznačným způsobem podstatné informace, pokud to vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. Takovou podstatnou informací je poté dle odst. 3 téhož ustanovení rovněž informace o právu na odstoupení od smlouvy nebo ukončení závazku a podmínky jejich uplatnění (obdobně též čl. 7 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praktikách).
85. Klamavé opomenutí žalobkyně následně vedlo ke klamavému konání ze strany žalobkyně v e-mailové komunikaci se spotřebiteli (§ 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele). V této části se soud plně ztotožňuje s hodnocením žalované. Tedy pokud spotřebitel nemohl výslovně udělit souhlas s poskytnutím plnění před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy, informace o tom, že spotřebitel již pozbyl toto právo, byla věcně nesprávná a nepravdivá. Spotřebitel tak mohl učinit rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.
86. Podle § 1829 odst. 2 občanského zákoníku v případě absence řádného poučení o právu odstoupit od smlouvy a o jeho podmínkách, může spotřebitel od smlouvy odstoupit do jednoho roku a čtrnácti dnů ode dne počátku běhu lhůty. Nesprávné tvrzení žalobkyně tedy mohlo vést spotřebitele k tomu, že nevyužili práva odstoupit od smlouvy, ačkoliv jim takové právo nadále svědčilo.
87. Soud k tomu doplňuje, že není podstatné, že se správní orgán prvního stupně detailně nezabýval dílčími kontraktačními procesy s jednotlivými spotřebiteli, neboť celý kontraktační proces důkladně zachytil v protokolu o kontrole. Soud má za to, že popis skutkového stavu plně odpovídá zjištěním správních orgánů.

V.E

Přiměřenost uložené pokuty a návrh na moderaci sankce

88. V následující části se soud zabýval námitkami zpochybňujícími výši uložené sankce, neboť žalobkyně považovala pokutu 1 300 000 Kč za nepřiměřenou a učinila také návrh na její moderaci soudem.
89. Žalobkyně namítla, že žalovaná porušila princip individualizace trestu, neboť uložila žalobkyni nepřiměřeně přísný trest s ohledem na osobní a majetkové poměry žalobkyně. Žalovaná měla s přihlédnutím k celkové hospodářské situaci ve světě a doloženým poměrům žalobkyně dospět k závěru, že pokutu nebude možné uhradit, a to ani ve splátkách. Z důvodu nepřiměřenosti a likvidačního charakteru sankce navrhla její moderaci, která by zohlednila všechny uvedené skutečnosti a zejména snahu žalobkyně od počátku vykonávat svoji činnost tak, aby nebyl důvod k sankcím.
90. Rozhodování o uložení pokuty správním orgánem se děje ve sféře správního uvážení. Meze posuzování zákonnosti uložené sankce, jejíž druh a výše je výsledkem uvážení správního orgánu vyložil ve své judikatuře Nejvyšší správní soud. Například v rozsudku

ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, uvedl, že „ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimiž se soud musí při posuzování správní věci k žalobní námitce zabývat, je oblast správní diskrece soudní kontrole prakticky uzavřena. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení uvážení soudcovské a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. To by mohl soud učinit podle § 78 odst. 2 s. ř. s. jen na návrh žalobce, pokud by dospěl k závěru, že pokuta byla správním orgánem uložena ve zjevně nepřiměřené výši (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 - 62, publikovaný pod č. 225/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz).“

91. I když správní orgán rozhoduje na základě absolutně volné správní úvahy, musí být jeho rozhodnutí přezkoumatelné a musí být zřejmé, že z mezí a hledisek správního uvážení nevybočil. I v těchto případech musí správní orgán respektovat stanovené procesní postupy i elementární právní principy správního rozhodování. Nezákonnost takového rozhodnutí pak může spočívat mj. v překročení nebo zneužití stanovených mezí správního uvážení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) nebo může být způsobena jiným porušením procesních předpisů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2004, č. j. 3 As 24/2004-79).
92. Krajský soud žádnou vadu v užití správního uvážení správními orgány neshledal. Podle názoru krajského soudu správní orgány nepřekročily zákonem stanovené meze uvážení, nevybočily z nich, ani správní uvážení nezneužily. Podle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se uloží za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgány také v nynější věci ukládaly úhrnnou pokutu, přičemž jako nejzávažnější shledaly přestupek dle § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele. Za tento přestupek bylo možné uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč (§ 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele (ve znění účinném do 5. 1. 2023)). Soud proto předně konstatuje, že pokutu správní orgány uložily zcela v mezích právní úpravy. Nejedná se o druh trestu, který zákon nepřipouští, ani výše uložené pokuty nepřekračuje hranice sazby stanovené zákonem o ochraně spotřebitele pro daný přestupek.
93. Odůvodnění pokuty soud hodnotí jako přezkoumatelné. Jak správní orgán prvního stupně, tak žalovaná dostatečně a přesvědčivě odůvodnily, z jakých důvodů uložily pokutu 1 300 000 Kč a jakými úvahami se řídily. Správní orgány hodnotily povahu a závažnost protiprávních jednání a zohlednily i způsob a okolnosti spáchání skutků. Zároveň neopomněly uvést, které skutečnosti přičetly ve prospěch a naopak v neprospěch. Protože rozhodnutí žalované i správního orgánu prvního stupně tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek, vycházel soud z odůvodnění obsaženého v prvostupňovém rozhodnutí i v napadeném rozhodnutí (např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56).

94. Správní orgán prvního stupně jako přítěžující okolnost vyhodnotil, že došlo ke spáchání více přestupků. Tato skutečnost je zjevná, neboť tyto přestupky jsou předmětem tohoto řízení a soud se s tímto závěrem ztotožnil. Totéž platí pro okolnost, že žalobkyně spáchala přestupek opakovaně, a to dříve již celkem třikrát. Ani o tom není sporu a jedná se o jednoznačně o skutečnost k jdoucí k tíži žalobkyně, neboť svědčí o nevoli k učinění požadovaných změn.
95. Jako skutečnost výrazně přítěžující vyhodnotil způsobený následek spočívající v úhradě 5 000 Kč, resp. 6 000 Kč spotřebiteli. Soud se plně ztotožňuje s tím, že jako přítěžující okolnost správní orgány vyhodnotily tento následek. Je-li protiplněním v tomto případě toliko získání informací, o jehož ceně spotřebitel nebyl dostatečně informován, považuje i soud takový výdaj za značný a svou výši výjimečný pro běžného spotřebitele. Žalobkyně tedy porušením své zákonné povinnosti způsobila, že spotřebitelé museli uhradit výdaj ve značné a neobvyklé výši. Na tomto místě soud poukazuje na skutečnost, že jako obecně přítěžující okolnost je možné posoudit i výdaj spotřebitele v marginální výši (například 15 Kč za službu pojištění zásilky), pokud k jeho zakoupení spotřebitel neposkytl svým vlastním přičiněním souhlas a nevložil jej dobrovolně do internetového nákupního košíku (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2022, č. j. 31 A 36/2020 - 67, potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2024, č. j. 10 Ads 85/2022 - 36, nebo obdobně rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2021, č. j. 15 A 8/2019 - 49).
96. Žalovaná v napadeném rozhodnutí přihlédla jako k přítěžující okolnosti ke způsobu spáchání přestupku, který spočíval v porušení povinnosti dle § 12 zákona o ochraně spotřebitele. Rovněž krajský soud má za to, že objednávali spotřebitel službu spočívající v poskytnutí informací, která je zpoplatněna jedinou částkou (bez nutnosti komplexního výpočtu), mohla žalobkyně o ceně jednoduše a transparentně informovat. Jestliže s tímto požadavkem byl seznámen již v rámci předchozích přestupkových řízení, jednalo se i dle názoru soudu o opakované závažné opomenutí svědčící o cíleném postupu žalobkyně, jak se „v mezích zákona“ vyhnout splnění zákonné informační povinnosti. Je třeba vnímat, že objednání čehokoliv z procesu samotné registrace, aniž by spotřebitel mohl vybírat z určité palety služeb, není dostatečně transparentní a působí značně nepřehledně. Lze si například představit, že žalobkyně mohla již v inzerátu explicitně uvést, jaké služby poskytuje, včetně konečného vyčíslení ceny již v inzerátu. V tom jí žádá objektivní překážka nebrání, stejně tak konečnou výši ceny musí uvést v e-mailové komunikaci, kterou nabádá spotřebitele ke zpoplatněné registraci. V samotném registračním formuláři poté mohla dát například na výběr v samostatném poli registračního procesu, zda má spotřebitel zájem o zpoplatněnou verzi registrace či registraci zdarma a ihned v této souvislosti měla být uvedena konečná cena. Je nicméně na žalobkyni, která se jako podnikatelka hlásí k odbornému výkonu, aby zvolila konkrétní postup souladný se zákonem, tuto skutečnost zajistila, pokud chce své zpoplatněné služby nabízet na internetových stránkách, a jednala tak s potřebnou znalostí a pečlivostí. Soud proto souhlasí se žalovanou, která i tuto skutečnost hodnotil k tíži žalobkyně.
97. Odůvodnění uloženého trestu tedy soud hodnotí jako vyčerpávající a přezkoumatelné, a samotnou výši pokut soud považuje za přiměřenou. Z rozhodnutí žalované vyplývá, proč uložila právě takovou pokutu v tomto konkrétním případě. Snížení uložené pokuty oproti prvostupňovému rozhodnutí z 1 600 000 Kč na 1 300 000 Kč také vysvětlila, a to

poukazem na částečné zrušení prvostupňového rozhodnutí. Žalovaná se neomezila na pouhé konstatování zákonných kritérií. Pokud již některé z kritérií uvedla, je z rozhodnutí jednoznačně patrné jeho hodnocení a vztah k individuálním skutkovým okolnostem posuzované věci. Soud má tedy za to, že žalovaná postupovala plně v souladu se závěrem obsaženým v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 As 51/2007-68, který citovala žalobkyně v doplnění žaloby.

98. Žalobkyně rovněž namítla, že se žalovaná nedostatečně zabývala likvidačním charakterem pokuty. Za zásadní považuje zejména to, že vycházela z neaktuálních informací o majetkových poměrech žalobce, a to ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
99. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu konstatoval v usnesení ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, že „[s]právní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neurčuje“. Osobní a majetkové poměry by poté měl správní orgán hodnotit ke dni svého rozhodování, nikoliv k okamžiku spáchání deliktu.
100. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2021, č. j. 3 As 150/2021-59, nelze přehlížet důkazní břemeno pachatele, které jako účastník nese ve vztahu k prokázání jeho vlastních tvrzení. Povinnost označit důkazy na podporu svých tvrzení stanoví výslovně správní řád (§ 52 správního řádu).
101. Správní orgány tuto povinnost splnily. Před vydáním prvostupňového rozhodnutí správní orgán prvního stupně vyzval žalobkyni k doložení aktuální majetkové situace a mimo jiné ji poučil, že by bylo vhodné doložení majetkové situace za rok 2021, neboť nejnovějším dokladem ve sbírce listin byla účetní závěrka za rok 2020. Žalobkyně však další doklady nepředložila. Správní orgán prvního stupně proto svou povinnost splnil. Pakliže přihlédl k podkladům staršího data (příznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2020), jednalo se o důsledek pasivního postoje žalobkyně a není pravdou, že by se správní orgán prvního stupně nezabýval majetkovou situací ke dni svého rozhodnutí. Správní orgán hodnotil všechny žalobkyní předložené podklady, a to včetně zůstatků na bankovních účtech žalobkyně ke dni 19. 8. 2022, vyrozumění o výši nedoplatku na dani z příjmů právnických osob ke dni 19. 7. 2022 a vyčíslení nákladů na provoz za období srpen 2022 až leden 2023. Přihlédl tedy k osobním a majetkovým poměrům žalobkyně ke dni vydání rozhodnutí, jak vyžaduje judikatura.
102. Majetkové poměry žalobkyně řádně zhodnotila ke dni vydání napadeného rozhodnutí také žalovaná. Navzdory tomu, že se správní orgány musí zabývat otázkou, zda uložená pokuta není zjevně likvidační, nejedná se o povinnost absolutní. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2021, č. j. 3 As 150/2021-59, správní orgány nemají povinnost v každém jednotlivém případě vyhledávat informace o osobních a majetkových poměrech a rozsáhle je posuzovat. Je to sám pachatel, v jehož zájmu je osvětlit svoje poměry a na likvidační účinek poukázat. V odvolání žalobkyně zaslala pouze potvrzení o zůstatku na bankovních účtech ke dni 6. 1. 2023. Žalovaná dále nově přihlédla k účetní závěrce za rok 2021. Pokud žalobkyně nyní namítá, že se žalovaná nedůvodně zabývala pouze výkazy zisku a ztrát za roky 2020 a 2021, je třeba tuto skutečnost přičíst k její tíži. Soud má ve shodě se správními orgány za to, že jiné

žalobkyní předložené podklady věrohodně neprokazovaly, že by uložená pokuta měla být likvidační. Samotné zůstatky na bankovních účtech nemohou poskytnout komplexní obraz o majetkové situaci žalobkyně, neboť se výše zůstatků může kdykoliv změnit a postrádá vývoj zůstatku v čase. Také žalovaná tedy majetkové poměry hodnotila ke dni vydání rozhodnutí komplexně, a to z hlediska podkladů, které žalobkyně předložila. Měla žalobkyně za to, že hodnocení komplexní nebylo, jde o důsledek nedostatečného doložení majetkové situace v řízení před správními orgány, nikoli o opomenutí žalované.

103. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že neshledal vadu v hodnocení majetkových poměrů a potenciálního likvidačního charakteru pokuty. Stanovení druhu a výše trestu nijak nevybočilo z mezí správní uvážení a pokutu v konečné výši 1 300 000 Kč soud hodnotí ve shodě se správními orgány jako adekvátní povaze a závažnosti spáchaného přestupku. K tomu soud doplňuje, že pokud v úvodní fázi řízení přiznal žalobkyni napodruhé odkladný účinek žaloby, učinil tak z důvodu závěru o důvodnosti hrozby vážné újmy spočívající v určitém omezení podnikatelské činnosti žalobkyně před samotným rozhodnutím ve věci. S ohledem na složitost věci a vědomí o již dříve uložených pokutách soud proto rozhodl ve prospěch žalobkyně.
104. Od toho je nicméně třeba odlišit věcný přezkum výše uložené pokuty za předpokladu, že soud shledal naplnění znaků skutkové podstaty přestupků jednáním žalobkyně, a to s přihlédnutím k povaze či závažnosti tohoto jednání a jednotlivým polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Ačkoli soud shledal sankci zákonnou a přiměřenou, nezpochybňuje, že v souhrnu s předchozími potrestáními představuje značnou zátěž pro finanční situaci žalobkyně. To je však neoddělitelnou náležitostí sankce, jejímž cílem je nejen prevence a ochrana společnosti před dalším (opakovaným) jednáním pachatele, ale rovněž určitá míra represe. Pachatel musí uložený trest pocítit v majetkové sféře, přičemž intenzita postihu narůstá s četností jednání, které je v případě žalobkyně opakované. To, že tedy úhrada pokuty může vést k omezení podnikatelské činnosti žalobkyně, není dostatečným důvodem, pro který by bylo možné považovat uloženou pokutu za nepřiměřenou (resp. zjevně nepřiměřenou pro účely moderace). Rozhodné jsou vedle majetkových poměrů žalobkyně také okolnosti posuzované věci. Je-li žalobkyně nyní potrestána již počtvrté za prakticky totožné jednání, má soud za to, že je na místě uložení natolik citelné sankce, která již nepochybně může být způsobilá minimálně omezit podnikání žalobkyně, neboť předchozí potrestání zjevně nevedla k nápravě.
105. Správní orgány přitom k majetkovým poměrům přihlédly a výši uložené pokuty jim adekvátně uzpůsobily. Nelze odhlédnout od toho, že za přestupek rozhodný pro uložení úhrnného trestu bylo možné uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč. Pokuta ve výši 1 300 000 Kč je tedy uložena v jedné třetině maximální sazby, přičemž lze důvodně předpokládat, že pokud by to majetkové poměry žalobkyně umožnily, přistoupil by správní orgán k uložení sankce vyšší s ohledem na opakované spáchání přestupku.
106. Podle § 78 odst. 3 s. ř. s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.

107. Žalobkyně sice navrhla moderaci uložené pokuty v žalobě, protože však soud neshledal sankci nepřiměřenou a likvidační, není naplněná hypotéza v § 78 odst. 2 s. ř. s., tedy její zjevná nepřiměřenost. Důvod k moderaci uložené sankce v nynější věci není dán a krajský soud k moderaci nepřistoupil.

VI. Závěr a náklady řízení

108. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
109. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. února 2024

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu